

ninger og Henstillinger til Departementer og Regering, eller Sager hvor man trænger til juridisk Vejledning.

Sofie Voss.

Kvindens politiske Valgret.

Den paa D. K.'s Landsmøde i Kolding vedtagne Resolution ang. Kvindens politiske Valgret, der lød:

Dansk Kvindesamfund samlet til Fællesmøde i Kolding, Grundlovsdag 1912, udtaler overfor Regering og Rigsdag som sin Overbevisning, at der ikke bør skrides til en større Forfatningsrevision her i Landet før Kvinder som Vælgere og Valgbare kan gøre deres Indflydelse gældende, saaledes som Mændene kunde ved Junigrundlovens Affattelse.

blev d. 27. Sept. 1912 indleveret til Konsejlspræsidenten og Indenrigsministeren. — Den er endvidere indsendt til begge Tings Formænd. —

Konsejlspræsidenten svarede, at der næppe var Udsigt til, at Kvinderne vilde faa det i Resolutionen udtalte Ønske opfyldt. — Indenrigsministeren sluttede sig hertil. —

Det Nummer af »Kvinden og Samfundet«, som udsendtes den 30. Sept. 1912, vil, naar det bebudede Regeringsforslag til en Grundlovsændring foreligger, blive omsendt til alle Rigsdagsmændene. —

Vi skal senere komme tilbage til det omtalte Forslag. —

Den internationale Arbejderbeskyttelseskongres i Zürich.

Den kolossale Udvikling, som er foregaaet i det industrielle Arbejde i den sidste Menneskealder har nødvendigvis hidført en

betydelig social Interesse for alle de Mennesker, der tjener deres Levebrød som Fabrikarbejdere. Farerne og Ulemperne ved dette Arbejde er saa store, at Lovgivningen tvinges til at gribe ind med Beskyttelseslove og Forbudslove for at værne de fabrikarbejdende Mænds, Kvinders og Børns Liv og Sundhed.

Der gik alt for mange Aar, inden dette erkendtes, og mange er de, voksne som Børn, der aandeligt og legemligt gik til Grunde under »Kong Damp«s Tyranni, fordi man ikke i Tide søgte at bekæmpe og overvinde hans Følge af Usundhed, umenneskeligt Slid, Kvindeudbytning og Børnemisbrug.

Det var absolut nødvendigt ved Lovbestemmelser at gribe regulerende ind i Industriarbejdet, og det vil sikkert ogsaa fremdeles være nødvendigt paa det ene eller andet Omraade at begrænse Arbejdsgiverens og Arbejderens personlige Frihed, men der er paa den anden Side meget forskellige Meninger om, hvor vidt Loven skal gaa, og hvor stærkt man tør begrænse de enkelte Individuers Ansvar og Frihed. Mange socialt interesserede Mennesker nærer Ængstelse for, at Nutidens »humane« Bestræbelser skal have uheldige Følger for Samfundet, og der viser sig i vore Dage en Tilbøjelighed til at holde igen, en Tilbøjelighed, der ogsaa gav sig tydeligt Udslag paa Kongressen i Zürich.

Beskyttelseslovgivningen tog først Sigte paa Børnene, — det er for enhver Nation en Livsbetingelse at værne den kommende Slægt, — men i Nutiden er den udvidet til ogsaa at gælde de voksne Arbejdere, ganske særlig Kvinderne.

Et virksomt Led i Bestræbelserne for at skabe en Beskyttelseslovgivning er den »Internationale Forening for Arbejderbeskyttelse«, der dannedes i Aaret 1900, og som tæller nationale Foreninger i saa godt som alle civiliserede Lande i Verden. Danmark er repræsenteret gennem »Dansk Forening for Arbejderbeskyttelse«.

Den internationale Forening afholdt d. 10—12te Septbr. d. A. sin syvende Delegeretforsamling i Zürich. Der var mødt ca. 200 Delegerede, deriblandt ogsaa enkelte Kvinder. Kongressen varede i 3 Dage og der arbejdedes med stor Iver.

I det første Møde nedsattes 5 forskellige Specialkommissioner, der arbejdede hver for sig indenfor et afgrænset Omraade, for saa den sidste Dag at forelægge deres Be-